

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: O! min Siæl du gaaer og vanker

Citation: Stub, Ambrosius: "O! min Siæl du gaaer og vanker", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 53. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-stub02val-shoot-workid60461.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

O! min Siæl du gaaer og vanker

Apoc. 21. Cap.

Aria

Melod. Blomster-Krandsen er min Krone etc.

O! min Siæl du gaaer og vanker
Blandt de lumpne Verdens Ting,
Samle rundt de vilde Tanker
See dig oven til omkring!
Ach! hvad nytter
Kedars Hytter,
Pilegrim hvor er dit Hiem?
Lad dit Øye
Agte nøye
Paa det nye Jerusalem.

Heele Verden gaaer til Grunde;
Af den lille Jordens Bold,
Af det store Himlens Runde
Bliver intet i Behold.
Agt i Tide,
Du kan vide
Naar du selv af Verden gaaer,
At du hisset
Er forvisset Paa en Boelig, som bestaaer.

54

Sig mig dog, hvad er vel dette
Tabernakels jordisk Huus?
Sig mig dog tør nogen sætte
Liid paa smuldret Leer og Gruus?
Dette ældes,
Dette fældes
O! saa maae man dog herud,
Men en Boelig,
Evig roelig
Er beredt for Lammets Brud.

Kast med Længsel Troens Øye
Op til hiin den prægtig Stad.
Agt paa Evighedens Høye,
Trods ald Satans Harm og Had;
Den er fundet
Fast og grundet,
Muurens Grundvold er saa rar;
Thi af reene
Ædel-Steene,
Er den glimrende og klar.

See! hvor Jaspis-Muure tindrer!
See de Perle-Portes Glands!
Der staae Engle, som ey hindrer
Nogen fra sin Seyers-Krands;
Det fik Ende
Med de Tvende

Cherubim for Livsens Træe Gen. 3. Cap.
Hiine frydes,
At vi bydes
Ind til evig Lye og Læe.

55

Staden selv og Stadens Gade
Er jo af det puure Guld,
Hør! der ere alle glade,
Hør Musik, som ret er fuld;
Hør dem qvæde
I den Glæde
Som er frie for Nag og Nød,
Frie for Plage,
Frie for Klage,
Frie for Graad, ja frie for Død.

Er vel dette Levnet andet
End en Boble, som forgaaer?
Beste Helbred bliver blandet
Med en Svaghed Aar fra Aar.
See vi Sagen
An ved Dagen:
Døden lurder i vor Krop;
Men de sande
Livsens Vande
Vælder hisset evig op.

Der er ingen Soel og Maane
Paa hiin evig Himmel sat,
Der er ingen Skye og Blaane,
Ingen Aften mindre Nat.
Der maae være
Glands og Ære,
See! den Hellig Gud er Soel;
Alting frydes,
See! der skydes
Straaler ud fra Lammets Stoel.

56

O! min Siæl, hvad vil du vanke
Blandt de lumpne Verdens Ting?
Samle hver en vildsom Tanke,
See dig oven til omkring!
Herre! leed mig,
Og bereed mig
Til din Himmel, til mit Hjem;
Gjør mig værdig!
Gjør mig færdig!
Til det nye Jerusalem.

[91.] A: Chr. Stub 1780 (Nr. 16) S. 44. B: Ribe. - *Litt.*: Barfod III Nr. 32; Kinch S. 20-22; A. D. Jørgensen S. 506; Brix: Ambr. Stub S. 135-41; Fonsmark Nr. 31.

2 Apoc.] Aabenb. B. 3 Aria] *mgf.* B. 4 Melod.. etc.] Mel: Vær dog ey saa slet til Moede B. 6 de] dend B. 7 Samle] Samler A. - rundt] da B. 10 Kedars Hytter] *Kedar var en Stamme i Arabien, som omtales i det gamle Testamente.* 14 det nye Jerusalem] *jf. Joh. Aabenb. 21, 2. 22 hisset] A har herefter Semikolon.* 28 paa] til B. 29 og 30 Dette] O det B. 31 O!] Og B. 34 Lammets Brud] *dvs. Menigheden; jf. Joh. Aabenb. 5, 6 og 12. 37 Agt] Sat B. 41 rar] dvs. sjældnen.* 42 reene] eene B. 45 Jaspis-Muure] *A har herefter Komma; Jaspis-Muuren B; jf. Joh. Aabenb. 21, 18. 46 Perle-Portes] jf. Joh. Aabenb. 21, 21. 51 Livsens] Livets B. - Gen.] Genesis dvs. 1. Mose Bog. 55 Gade] *A har herefter Semikolon.* 56 puure Guld] *jf. Joh. Aabenb. 21, 18. - puure] fiine B. 57 ere] er jo B. 59 dem] dend B. 61-64 Som.. Død] jf. Joh. Aabenb. 21, 4. 61 Som] Der B. 68 en] sin B. 69 See] Seer B. 71 lurder] luuret B. 73 Livsens Vande] *jf. Johs. Aabenb. 22, 1. - Livsens] Livets B. 75 ingen.. Maane] jf. Joh. Aabenb. 21, 23. 77 Blaane] dvs. Sky. 78-84 Ingen.. Stoel] jf. Joh. Aabenb. 22, 5. 81 Hellig] ævig B. 86 de] dend B. - Barfod retter i IV og V L. 37 Agt til Sat efter B (Kinch); Brix forkaster Rettelsen.***

